

Dosarul nr. 2ra-1056/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. S. Dubceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

7 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cornelia Corcodel, reprezentată de avocatul Igor Ciuru

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Corneliei Corcodel, reprezentată de avocatul Igor Ciuru împotriva lui Ivan Repeșco cu privire la partajarea bunului proprietate comună pe cote-părți prin vânzarea acestuia la licitație și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 25 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Cornelia Corcodel, reprezentată de avocatul Igor Ciuru și menținută hotărârea din 28 octombrie 2020 a Judecătoriei Bălți sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 4 iunie 2020, Cornelia Corcodel, reprezentată de avocatul Igor Ciuru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Repeșco cu privire la partajarea bunului proprietate comună pe cote-părți prin vânzarea acestuia la licitație și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 10 septembrie 2019, în adresa pârâtului a fost expediată cu aviz de recepție o cerere prin care se solicita încetarea proprietății comune pe cote-părți prin împărțirea apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX, împărțire care se va face cu atribuirea întregului bun lui Ivan Repeșco în schimbul unei sulte de 3 000 de euro.

Potrivit certificatului cu privire la dreptul de proprietate asupra cotelor-părți din proprietate comună în devălmășie, eliberat de notarul Svetlana Dimitriu la 4 iunie 2018, dreptul de proprietate asupra cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie asupra apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX, după cum urmează: Ivan Repeșco - 1/3 cotă-parte, Valentina Repeșco - 1/3 cotă-parte, Ivan Repeșco - 1/3 cotă-parte.

Potrivit certificatului de moștenitor legal, eliberat de notarul Svetlana Dimitriu la 4 iunie 2018, se atestă că moștenitorii averii lui Ivan Repeșco - 1/3 cotă-parte din

apartamentul nr. X din str. XXXXX or. XXXXX sunt câte 1/2 cotă-parte fiecare: Cornelia Corcodel - fiica decedatului și Ivan Repeșco - fiul decedatului.

A menționat că potrivit certificatului din Registrul bunurilor imobile din 1 august 2019, dânsa deține 1/6 cotă-parte din apartamentul nr. X din str. XXXXX or. XXXXX, iar restul cotei-părți aparține cu drept de proprietate lui Ivan Repeșco.

A evidențiat că, deoarece pârâtul nu a acceptat propunerea înaintată de către ea, fiind nevoită să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată și să solicite vânzarea bunului la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 557, 561 Cod civil, art. 5, 7, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, partajarea bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX - apartamentul nr. X din str. XXXXX or. XXXXX - proprietate comună pe cote-părți, prin vânzarea acestui bun la licitație și distribuirea prețului către coproprietari după cum urmează: 1/6 cotă-parte dânsei și 5/6 cotă-parte lui Ivan Repeșco, precum și încasarea cheltuielilor de judecată de la pârât.

Prin hotărârea din 28 octombrie 2020 a Judecătoriei Bălți sediul central, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 25 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Cornelia Corcodel, reprezentată de avocatul Igor Ciuru și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că partajarea proprietății comune prin vânzarea bunului la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei, nu își găsește justificarea, or instanța de judecată dispune partajarea în condițiile legii, iar legea prevede expres că etapa de vânzare a bunului la licitație este posibilă în cazul în care niciunul dintre coproprietari nu a cerut atribuirea întregului bun.

Atribuirea întregului bun în schimbul unei sulte nu a fost solicitată în instanța de judecată, mai mult ca atât, părțile nu au stabilit prețul de piață al bunului a cărui partajare solicită, or în situația dată, propunerea reclamantei de a achita o sultă de 3 000 de euro nu își găsește o motivare întemeiată, nefiind stabilit prețul bunului la valoarea lui de piață.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au evidențiat că fiecare coproprietar este proprietarul exclusiv al unei cote-părți ideale din bunul comun, iar vânzarea bunului la licitație ar constitui o deposedare ilicită de proprietate a lui Ivan Repeșco în condițiile în care acesta este de acord să achite o sultă în schimbul atribuirii bunului imobil în întregime.

La 21 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, Cornelia Corcodel, reprezentată de avocatul Igor Ciuru a declarat recurs împotriva deciziei din 25 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, precum și încasarea de la intimat a cheltuielilor de judecată.

În susținerea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile legale aplicabile, iar din cauza interpretării în mod eronat a legii, a făcut constatări greșite.

Astfel, prevederile art. 561 alin. (3) lit. a) și b) Cod civil nu sunt etape consecutive ale partajării proprietății comune în cazul imposibilității partajării în natură a bunului proprietate comună, dar sunt situații/opțiuni alternative la care recurs părțile în funcție de acțiunile/inacțiunile acestora.

Este o interpretare eronată că mai întâi părțile trebuie să se adreseze în instanță în temeiul art. 561 alin. (3) lit. a) Cod civil și ulterior să se mai adreseze în instanță în temeiul art. 561 alin. (3) lit. b) Cod civil.

A evidențiat că solicitarea ei privind vânzarea bunului la licitație a fost înaintată instanței de judecată după ce Ivan Repeșco a refuzat propunerea inițială a de a-i achita sulta de 3 000 de euro în schimbul atribuirii bunului imobil în întregime.

Acest fapt se confirmă prin cererea prealabilă care este anexată la materialele cauzei și unde intimatul este informat că în cazul refuzului se va solicita vânzarea bunului.

A considerat că acțiunea a fost înaintată justificat și întemeiat în instanță, în temeiul art. 561 alin. (3) lit. b) Cod civil, or la etapa înaintării cererii de chemare în judecată, Ivan Repesco nu a manifestat intenția de a-i fi atribuit întregul bun în schimbul unei sulte.

Cât privește argumentul instanței de apel precum că părțile nu au stabilit prețul de piață al bunului a cărui partajare se solicită și drept urmare, suma de 3 000 de euro este una neîntemeiată, a precizat că în instanța de judecată intimatul nu a obiectat în privința cuantumului sultei, din contra acesta a declarat în prima instanță că este de acord să achite treptat suma de 3 000 de euro.

La fel, dorința de a achita o sultă de 3 000 de euro a fost vociferată de Ivan Repeșco doar în cadrul dezbaterilor judiciare, dar fără a realiza această manifestare în mod efectiv, adică să achite această sumă.

La 3 iunie 2021, în adresa lui Ivan Repeșco a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Cornelia Corcodel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 77).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 23 martie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 65), fiind recepționată de recurentă și reprezentantul acesteia, avocatul Igor Ciuru la 25 martie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 66, 67).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 mai 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Cornelia Corcodel, reprezentată de avocatul Igor Ciuru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cornelia Corcodei, reprezentată de avocatul Igor Ciuru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs,

întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Cornelia Corcodel, reprezentată de avocatul Igor Ciuru urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cornelia Corcodel, reprezentată de avocatul Igor Ciuru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru